

Okyanus

– nikotinsiz · 24 Şubat 2013

Onlar bırakıp gidemezler alıştıklarını, vazgeçemezler.Göze alamazlar büyük boşlukları.Onların hikayeleri var.Yaşarlar..Ben batık bir gemiyim okyanusun ortasında.Ben gözyaşları yosun tutmuş gemi.Ben paramparça olmuş,Ben paslanmış.Ben çakılmış gemiyim.

Sen mucizesin.

Esirgeyen ve bağışlayan !

Şüphesiz ki tek.

Sen göğsümde kara delik.

Onların samimiyetsiz sevdaları var.

Mecburi sevişmeleri.

Kurtuluşları var.

Kaçtıkları,

Sakladıkları.

Yalanları var.

Benimse,

Bir benim var avuçlarımdan su gibi kayıp giden.

Ayaklarımın altında keskin cam.

Uçuşan kum taneleri saçlarımdan.

Benimse,

Bir benim var.

Nerede olduğunu bilmediğim.

Onlar tutar yeniden başlarlar yaşamaya.

Ölemezler.

Ben bir cinayetim,

Senin odanın bir köşesinde,

En soğuk köşesinde odanın,

Odanın duvarları kadar sıradanlaşmış bir cinayet.

Ben yorulmuş savaşıcı.

Kurtarılmayı bekleyen kahraman.

Ben elinden ingirağı alınmış bebek.
Ben dünyanın rahmine dişlerini geirmış köpek.

Ve sen, onlara benzemeye çalıřan ikinci el peygamber.
Yine de haklı.
İnadına güzel.

.